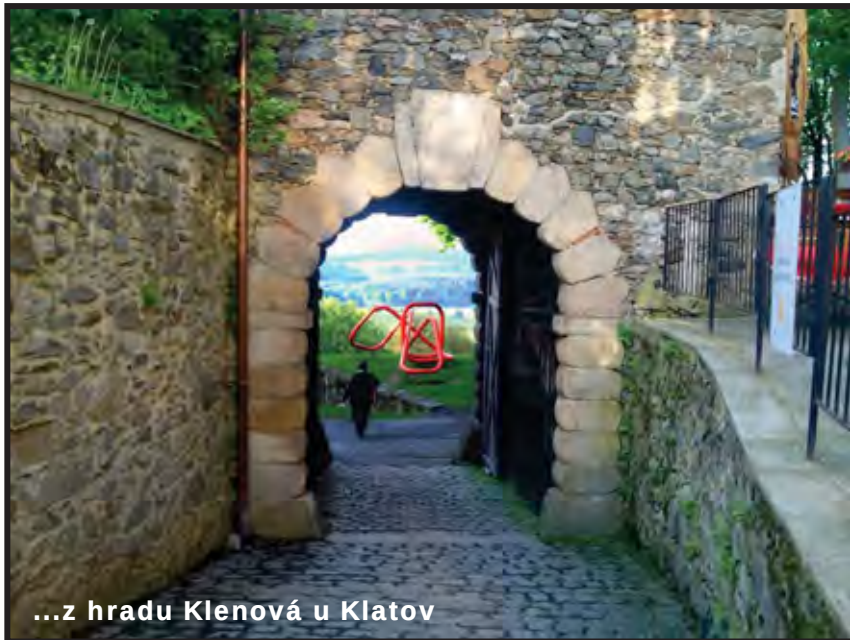

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze - Braníku

XIX. ročník

číslo 6/červen 2013

...z hradu Klenová u Klatov

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. večeře Páně</i>)
Úterý	7.00	ranní modlitební setkání
	18.30	mládež
Středa	15.30, 17.00	maminky s dětmi
	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	8.05	společné čtení (<i>nyní z knihy Jacquese Philippa Ve škole Ducha svatého</i>)
	20.00	PoMlaSG (<i>každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci; postmládežnické setkání střední generace</i>)
Pátek	15.30	mladší dorost
	17.00	starší dorost

Úřední hodiny faráře Jaroslava Pechara: úterý, středa 14.00 - 16.00
čtvrtek 10.00 - 12.00

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118, 147 00 Praha 4 - Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

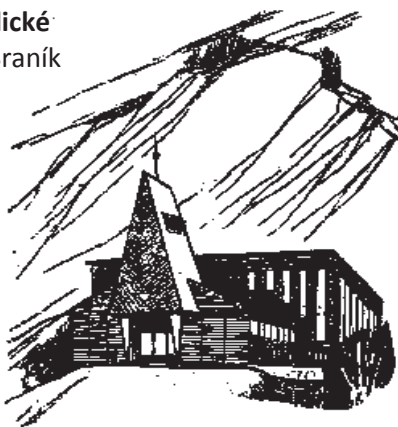
222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

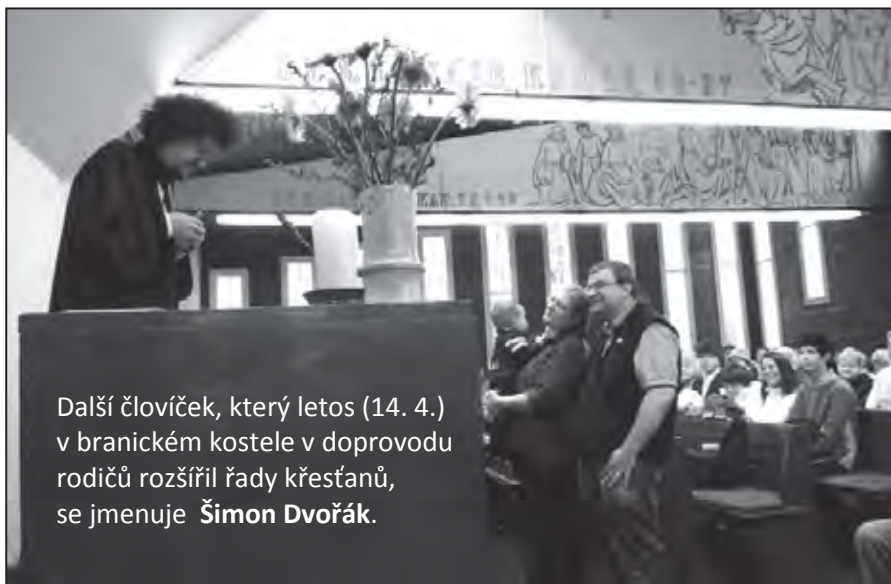
888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

JARNÍ KŘTINY

Tehdy k němu přinášeli děti, aby na ně vložil ruce a pomodlil se; ale učedníci jim to zakazovali. Ježíš však řekl: „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské.“ Požehnal jim a šel dál. (Matouš 19,13-15)

Další človíček, který letos (14. 4.) v branickém kostele v doprovodu rodičů rozšířil řady křesťanů, se jmenuje **Šimon Dvořák**.

foto Vlasta Urbánková

19. 5. přijala křest **Hanička Bedrníková**, kmotrou byla Běťka Slabá. A asi proto, že je jaro, ji místo v interiéru kostela fotoaparát zachytil v blaženém polehu uprostřed her na květnovém výletě...

Vítejte oba v Boží dlani!
(red)

O ČEM JEDNALO STARŠOVSTVO

Zápis ze 737. schůze staršovstva konané v pondělí 10. června 2013

Přítomni: Drápal, Dus, Bruncko, Chadima, Mazný, Novotný, Plhák, Slabý, Stralczyňská, Zvánovcová, Hoznauer; Omluveni: Pechar, Holý, Žilková

Biblický úvod: A. Drápal, píseň *Má duše Boha velebí*, Skutky 8,26 a následující, křest etiopského dvořana, o působení Ducha svatého, kdy si Bůh člověka používá, modlitba.

Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v září, tedy 9. září 2013, biblický úvod bude mít A. Hoznauer.

Ukradený plech ze střechy

V době nejprudších dešťů byl zaznamenán pokus o krádež měděného plátu ze střechy přední části kostela. Díky zásahu ochranné služby krádež nebyla dokonána - zloděj plát strhl, ale neodnesl. Policie čin zdokumentovala a bratr farář protokoly a fotografie postoupil pojišťovně. Předpokládáme, že škoda bude nahrazena. Zasažená část střechy byla provizorně zakryta péčí Aleše Jelínka a Michala Mazného. Staršovstvo jim velmi děkuje.

Lze očekávat, že pokusy o krádež mědi se v budoucnu opět vyskytnou. Na druhou stranu, pokud bude ostraha i nadále funkční, může k takovým pokusům docházet relativně zřídka. Zatím proto usilovat o výměnu měděných plátů za pozinkovaný plech usilovat nebudeme. V tuto chvíli se to nejeví jako ekonomicky výhodné.

Klempíři poškozenou část střechy v úterý 12.6. prohlédli. Nyní čekáme na jejich cenovou nabídku. Současně klempíři zkontrolovali stav střechy nad hlavním sálem a apsidou, zatmelili díry a dírký způsobené kameny, a zvažovali možné důvody průsaku v době prudkých dešťů. Došli k názoru, že důvodem nebylo poškození střechy, ale nevhodně konstruovaný žlab, který odvádí vodu z části střechy, která je nad kazatelnou. Žlab se při velkém spadu přeplňuje a voda protéká skrze falc, který je nad žlabem a není vodotěsný.

Bohoslužby a další akce – aktualizováno

- 16. 6. Proběhne požehnání vedoucím táborů a dalších akcí.
- 23. 6. bude kázat D. Drápal
- 30. 6. bude kázat J. A. Dus
- 7. 7. bude kázat V. Hájková
- 14. 7. bude kázat S. Hejzlar
- 21. 7. bude kázat S. Hejzlar
- 28. 7. bude kázat L. Mečkovský
- 4. 8. bude kázat T. Bísek
- 11. 8. bude kázat R. Čunderlíková
- 18. 8. bude kázat P. Novotný
- 25. 8. bude kázat P. P. Payne
- 1. 9. bude kázat J. Pechar
- 8. 9. Sedlec-Prčice Seniorátní den
- Září – dny kulturního dědictví
- 9. 11. konvent
- Vánoční hra – připravuje L. Holá

Noc kostelů - proběhla, přišlo asi 70 lidí, staršovstvo děkuje všem, kdo se podíleli na přípravě a průběhu.

Výstavba a rekonstrukce

Městská část Praha 4 vyvěsila nabídku prodeje pozemku, který potřebujeme pro výstavbu. Nabídku budeme akceptovat, byť jde o částku mírně přesahující 400 tisíc Kč. Jde o cenu, která vychází z cenové mapy hlavního města Prahy a která je založena na znaleckém posudku. V původních ekonomických úvahách jsme s tak vysokou částkou nepočítali – předpokládali jsme, že v první fázi půjde spíše o pronájem. Dlouhá jednání, která jsme s městskou částí vedli, však jasně ukázala, že zde nějaký prostor pro cenovou korekci není.

Finance

- 19. 5. sbírka na Diakonii – bylo vybráno 7 481 Kč
 - 9. 6. sbírka na povodně – bylo vybráno 15 000 Kč
- Odešleme středisku diakonie v Litoměřicích.

Společná modlitba Páně.

zapsal A. Slabý

NAD PÍSMEM

Otázka pro Jonáše

Hospodin (Jonášovi) řekl: „Tobě je líto skočce, s kterým jsi neměl žádnou práci, jemuž jsi nedal vzrůst; přes noc vyrostl, přes noc zašel. A mně by nemělo být líto Ninive, toho velikého města, v němž je víc než sto dvacet tisíc lidí, kteří nedovedou rozeznat pravici od levice, a v němž je i tolik dobytka?“

Jonáš 4,10-11

Když čteme Jonáše postupně, dostaneme se k téhle poslední větě až na samém konci. A navíc – to, co mám na mysli, je taková velmi okrajová souvislost. I když... Nu, posuďte sami.

Jonáš je jediná biblická kniha, která končí otazníkem. To, že v Bibli moc takovýchto otázek nenajdeme, to se dá pochopit – Bible je kniha výzev, kniha povolání. Když si tak řekneme, že díky Bibli máme v ruce „Boží Slovo“, tak také nebudeme čekat, že se v něm nás Bůh bude na něco ptát, ale mnohem spíš nám něco bude přikazovat.

Tak máme tady nad Jonášem vlastně velice vzácnou příležitost. Bůh se Jonáše na něco ptá. A tak je to vlastně i otázka na nás. Ostatně – zůstává v Bibli nezodpovězena a tak má-li kdo odpovídat, pak to skutečně leží na nás. Jenže s Božími otázkami to není tak jednoduché. Kdosi to formuloval nad jiné trefně: **„Když Ti Vševědoucí klade otázku, nedělá to proto, že by od Tebe potřeboval nějakou informaci.“** To právě tady platí naprosto zřetelně. Klade-li Bůh otázky, je to proto, abychom se sami zamysleli nad otázkou jako takovou i nad možnostmi, jak odpovědět.

Jonášovi je líto skočce, který přes noc vyrostl sám od sebe a Bohu by nemělo být líto Ninive? Z logiky věci zní odpověď „Ano“. Jasně, že by Pánu Bohu mělo být líto Ninive plného lidí i zvířat. To srovnání skočce a Ninive ale stojí za podrobnější pohled.

Se skočcem Jonáš neměl žádnou práci – prostě tam najednou byl a pak najednou nebyl. Jonáš neví, že tak, jako kdysi Bůh nastrojil rybu, tak teď nastrojil nejprve skočec a pak červa, kvůli kterému skočec uschl. Vidí, že se to děje tak nějak „samo od sebe“ – sám od sebe vyrostl, sám od sebe uschl. Bůh ho v této představě nechává, ale my o Boží ruce víme.

Co Ninive?! Jak je to s ním? Taky to s ním vypadá, že je tu tak nějak „samo od sebe“. Že vzniklo a existuje naprosto nezávisle na nějakém Hospodinu. Žijí v něm lidé, kteří „nerozeznávají pravici od levice“, tedy pravé od nepravého, dobré od zlého. Jsou jak ta Boží hovádka, co tam s nimi v Ninive žijí. Nezasažení poznáním Boha a jeho vůle – však proto se chovají dost příšerně (moc si neidealizujme ty pohany žijící podle svého srdce!)

I oni jsou ale Božím dílem. Jako skočec, jako červ. Boží dílo není Božím dílem proto, že by ho Bůh tvořil nějak přímo. Víra vidí Boží stvořitelské dílo v každém z nás, v každé květině, v každém východu Slunce. A tak víra vidí Boží stvořitelské dílo i ve sto dvaceti tisících obyvatelích Ninive. **Stvořitelské dílo, které se zpronevěřilo svému poslání, ale tím nepřestalo být Božím majetkem. Nepřestalo být dílem Hospodinovy ruky a Hospodin dílo svých rukou neopouští.**

Proto přijde ta otázka! Aby Jonáš pochopil, že jádro problému je někde jinde. Hospodin nijak neřeší, jestli se Jonáš hněvá oprávněně, nebo ne. A řešit to nehodlá. Ptá se na to, čeho by měl člověk litovat. Co by mělo být zachráněno, ušetřeno zkázy. Chce ho dovést k poznání, že **milosrdenství má přednost před hněvem, byť by tento hněv mohl být i spravedlivý.**

Setkání s hříšníkem, neznabohem, který neodlišuje dobré a zlé – to je setkání s dílem Božích rukou. Setkání s někým koho Bůh nechce ztratit. Setkání s někým, u koho by sám Bůh litoval, kdyby měl zahynout. K této lítosti se snaží Bůh dovést Jonáše.

Nás také.

Jaroslav F. Pechar

Skočec obecný (*Ricinus communis*) je nenáročná rychle rostoucí rostlina původem ze SV Afriky a JZ Asie. V teplejších oblastech roste jako nízká dřevina, v evropských podmínkách dorůstá výšky až 3,5m. Plod má tvar tobolky s ostny. Semena obsahují jed ricin, smrtelnou dávku představuje pro dospělého cca 15 - 20 semen. Lisováním semen vzniká ricinový olej, který je po povaření zcela bezpečný a používá se v potravinářství, kosmetice a lékařství. Působí jako silné laxativum, zevně zmírňuje dermatologické potíže (lupy, vyrážky), jinak také využitelný jako strojní mazadlo. - pozn. red., zdroj: wikipedia.cz ☺

SETKÁNÍ

...s návštěvníky Noci kostelů 24. 5. 2013

Již potřetí se brány našeho kostela otevřely dokořán, aby přivítaly návštěvníky, neboť tuto noc kostely nespí. Tedy dokořán... Není nad vlhou májovou noc, kdy hrdliččin hlas... Jděte do háje s romantikou, když prší a teplota sotva přežije deset stupňů! (A to jsme původně chtěli na čundr.) V každém případě dnes nezavíráme, ale jsme připraveni přivítat početné zástupy hostů. Je nás na to dost, tudíž z části dorostu se stává hudební skupina, prohlubující estetický zážitek z našeho kostela, a v apsidě probíhají přednášky Kdo jsme, Co děláme a Čemu věříme. Přednáší Aleš Drápal a Jan Amos Dus. Ale všeho nejdříve odstraňujeme zapomenuté zatemnění ze střechy (Kdy že to byla Vánoční hra?). Na průčelí vítá příchozí plakát Noci kostelů a do toho prší a mrzne.

Ale lidí přišla řada. Vzhledem k poruše počítaček KW1 a ML2 (tedy Kláry Weinerové a Moniky Lečbychové), které se šly někam honit, nevíme kolik přesně, ale kolem osmdesáti jich být mohlo. Na jejich místo nastoupil Honza Lečbych a další Honza, tentokrát Bucki, se ujal razítkování a činil to pečlivě až do padnutí (téměř doslova). A my ostatní vyprávíme přicházejícím skupinkám o minulosti i současnosti kostela, zatímco pan farář si odjel vdávat dceru. K varhanám usedl nakonec jen jeden odvážlivec, ovšem to stálo za to: klučina tak deseti- až dvanáctiletý, a po kratším zkoušení, které rejstříky jsou ty pravé (a navíc fungují), zahrál krátkou, ale nádhernou skladbu.

V předsíni jsou vyrovnány řady časopisů k rozebrání, nakladatelství Návrat přispělo bednou knih, jež máme se slevou nabízet, a navíc ještě objevujeme další zapomenuté publikace v kanceláři a pokoušíme se je rovněž prodat. Neúspěšně. Prodala se jen jedna, ale dlužno dodat, že ty nejlepší jsme si předem rozebrali ve sboru my sami. Nakonec dorazil i bratr Václav a - ano, otevřel svoji vyhlášenou kavárnu. A nejeden návštěvník nám napsal pár řádků na památku - ostatně přečíst si je můžete sami, visí na nástěnce (ty příspěvky). Kolem desáté začali přicházet první členové ukrajinské modlitební skupiny a začínají chystat nezapomenutelný koncert ku chvále Boží. Jen lidi přestali chodit, snad je odradilo špatné počasí. Loni jich přišla řada ještě k půlnoci.

Nakonec i dorost uléhá a usíná spánkem spravedlivých, a jen řada statečných z modlitební stráže všem dává znát, že tady Noc kostelů ještě neskončila.

„Potom už nebude den ani noc, ale v čase večera bude světlo.“ Zach 14,7

Milan Bareš (foto Ester Brandejsová)

Milé sestry a milí bratři,

*jsou to již skoro dva roky, co jsem se vrátila z Bosny a Hercegoviny, kde jsem mohla sloužit zejména díky vaší pomoci a podpoře. Od svého návratu jsem byla se svými bývalými spolupracovníky z **organizace EUS (Evangelikální sdružení studentů)** a přáteli v pravidelném kontaktu. Je povzbudivé od nich slyšet o tom, jak Bůh dál službě mezi vysokoškolskými studenty žehná, a ta se tak může dále rozvíjet.*

V Sarajevu a Banja Luce jsou pro studenty organizovány jazykové kurzy (angličtina, němčina, španělština, ruština), biblické skupinky,

sportovní aktivity, semináře, křesťanské konference, větší akce ve spojení s hlavními křesťanskými svátky (Vánoce a Velikonoce). V rámci EUSu jsou studenti také vedeni k zapojování do sociální pomoci potřebným (např. v dětském domově, škole pro neslyšící). Na toto léto se ve spolupráci s americkým studentským hnutím InterVarsity chystá pro studenty jak v Sarajevu, tak Banja Luce projekt s názvem Leadership seminar. Organizace má v současné době 6 pracovníků na plný úvazek a k tomu využívá pomoci dobrovolníků z řad studentů. Více o aktivitách organizace můžete najít na adrese **www.eus.ba**.

Před nějakou dobou jsem se dozvěděla o tom, že organizace EUS se potýká s nedostatkem finančních prostředků na zajištění provozu organizace. V poslední době organizace přišla o nějaké dárce a současný stav je takový, že jim měsíčně schází 1.577 USD. Měsíční náklady organizace zahrnují plat jednoho pracovníka, úhrady provozu kanceláře, aktivit spojených se službou, úhrady konferencí a cest, stipendia pro studenty, bankovní poplatky, poplatky zastřešující mezinárodní organizaci IFES. O finančních problémech a žádosti o možnou pomoc psala vedoucí organizace Enisa v pravidelném modlitebním dopise, který dostávám. Rozhodla jsem se tedy tuto prosbu předvést nejdříve staršovstvu sboru a poté prostřednictvím Brány i vám všem.

Enisa žádá o zvážení finanční podpory v modlitbách. Jednorázová i pravidelná podpora, ať už by šlo o jakoukoliv částku, je pro organizaci velkým požehnáním. I když jsem si vědoma toho, že v současné době záplav velká část naší podpory směřuje do povodněmi zasažených oblastí, přesto vás prosím, modlete se za tuto potřebu našich „spolupracovníků v Kristu“ v Bosně a Hercegovině.

Pokud byste vnímali, že vás Bůh vede k tomu organizaci EUS podpořit (jednorázovým darem) nebo podporovat (pravidelným měsíčním darem), můžete tak učinit na internetové adrese: **www.ifesworld.org/give** a následovat instrukce (jako příjemce daru uvést **EUSFBiH, Bosnia**), nebo se můžete obrátit přímo na mě (a to i v případě zájmu o více informací či jakýchkoliv dotazů). Děkuji vám, že jste věnovali tomuto článku pozornost a také předem děkuji za zvážení podpory této organizaci.

S pozdravem

Eliška Adamcová (eliska.adamcova@gmail.com)

Z CÍRKVE

Jarní seniorátní konference o církevních restitucích

Seniorátní konference se konala 16. března v libeňském sboru u Palmovky. Byla věnována problémům spojeným s restitucemi. V úvodním referátu hostitel a senior Roman Mazur připomněl základní informace. Prohlásil, že je představitelem evangelického mainstreamu, který přes určité výhrady s restitucemi souhlasí. Církve obecně hospodaří lépe než stát a to, co bylo získáno neoprávněně, mělo by se vrátit. Všechny české právní instituce považují restituce církvím za oprávněné, v roce 2010 deklaroval ústavní soud, že stát zanedbává práva církevních restituentů. Příslušný zákon vstoupil v platnost 1. 1. 2013. Restituce přinesou vyjasnění majetkových poměrů zejména na venkově, kde nemovitý majetek mnohdy leží ladem a chátrá (jak jsme se mohli přesvědčit na loňské sborové dovolené v Želivu). Na druhé straně se nepodařilo o spravedlnosti církevních restitucí přesvědčit veřejnost. Je to zejména záležitost katolíků, jimž i po přerozdělení části jejich majetku menším církvím náleží čtyři pětiny restitucí. Ještě v srpnu 1991, po první vlně restitucí, kardinál Tomášek novému státu poděkoval a prohlásil, že církev nic dalšího žádat nebude. Navracení majetku, jakkoliv oprávněné, tak působí jako snaha získat kapitálové a mocenské pozice. Restituce se stávají kartou v politickém boji. Mnozí nejsou informováni o tom, že zároveň s restitucemi se přechází k samofinancování církví. Argumentem proti

restitucím je požadavek čistoty a chudoby křesťanské církve, který je v základu všech reformačních hnutí. Roman Mazur připomněl Ježíšův výrok „běda vám bohatým“ (Lukáš; 6, 24), ale také pasáže z téhož evangelia, v nichž se ženy finálně starají o Ježíše (8, 3).

Zajímavé bylo vystoupení Daniela Kuce, místopředsedy výkonného výboru Bratrské jednoty baptistů. Baptisté, kteří pocházejí z hnutí novokřtěnců a mají blízko např. k Církvi bratrské, odmítli jako jediná církev restituce. Jednou z jejich hlavních zásad je totiž náboženská svoboda, důsledná odluka církve od státu. Jednotlivé sbory baptistů mají nezávislost, fungují vlastně jako nezávislé církve. Samofinancují se už od roku 1990.

Další příspěvky se zabývaly budoucností naší církve v souvislosti s restitucemi. Ředitel Diakonie ČCE David Šourek upozornil na to, že příprava restitucí se už nyní negativně promítá do práce Diakonie. Lidé v duchu obecně panující představy, že „církve už mají dost“, omezují charitativní dary. Sociální demokracie, jež zaujímá k restitucím negativní postoj, v krajských rozpočtech snižuje podporu církevních škol a dalších církevních institucí. Pokud sociální demokracie vyhraje volby, sníží se s velkou pravděpodobností ochota vlády investovat do infrastruktury charitativních církevních organizací a zařízení. Diakonie, která disponuje majetkem ve výši zhruba jedné miliardy korun a má na 1500 zaměstnanců, se i přes navrácený majetek (některé domy byly už vydány, za další v soukromých rukou má ČCE a Diakonie dostat finanční náhradu) může ocitnout ve velkých problémech.

Jak uvedl předseda investiční komise ČCE Jan Matějka, synod už před dvaceti lety zřídil personální fond, jehož účelem je shromažďování prostředků a vytváření rezervních fondů (ČCE má v současnosti asi 250 farářů), a sama investiční komise, která zpracovává možné strategie samofinancování, existuje od roku 2010. Finanční náhrady od státu a postupné snižování státních příspěvků (od roku 2016) budou podle něho ostrou zkouškou. Každá z restituujících církví má, jak se zdá, poněkud jiné představy o hospodaření s nabytými prostředky. Například Církev bratrská má v úmyslu peníze rozdělit na sbory, adventisté uvažují o tom, že veškeré finance věnují na charitu, husitská církev plánuje nakoupení nemovitostí. Investiční komise zvažuje ukládání prostředků do státních dluhopisů, nemovitostí, případně i podílových fondů.

Podmínkou samofinancování je ovšem ekonomická soběstačnost jednotlivých seniorátů a pokud možno i sborů. Pavel Stolař ze synodní rady

komentoval výsledky statistik ČCE a dotazníků zaslaných každému sboru. Z nich vyplývá, že jenom asi osmina sborů (přibližně 20) je schopná sama hradit své výdaje. Další necelá třetina by mohla při zvýšené obětavosti svých členů k samofinancování dospět. Většina sborů ČCE (přibližně 90) ovšem soběstačná není a nebude. V příštích letech bude muset naše církvev tuto situaci řešit.

Nad budoucností i nad alternativami řešení se zamýšlela i většina příspěvků v následné diskusi. Mluvílo se o potřebě solidarity mezi jednotlivými senioráty (patří patří k bohatým) i sbory. Také o „létajících farářích“, kteří budou mít na starosti dva či tři sbory, o možnosti slučování nejmenších sborů apod. Náš branický sbor je poměrně velký a finálně dobře zajištěný. I přesto budeme v blízké budoucnosti postaveni před problémy, které v souvislosti se samofinancováním vzniknou.

Jiří Holý

SBOROVÁ KNIHOVNA

Sborová knihovna dnes...

Naše sborová knihovna obsahuje téměř 300 knih. Knihy jsou seřazeny dle jména autora, seznam knih je vytištěn a dále je na webových stránkách sboru. V nejbližší době bude tento seznam aktualizován, přibýlo do něj přes 20 nových knih.

V knihovně převažují knihy křesťanských autorů, jsou tu ale i knihy o výchově dětí a další, například nedávný bestseller Hvězdy nám nepřály. Knihy si můžete půjčit i na delší dobu, než bývá v knihovnách obvyklé, pouze pokud bude na uvedenou knihu další zájemce, dáme vědět, že bude nutno knihu vrátit dříve. Můžete proto uvážit, zda si nepůjčit knihu na prázdniny!

V současnosti sestry Anna Matoušková a Jarka Čierná nemohou službu knihovnice vykonávat, takže pokud by někdo měl čas a chuť knížky po bohoslužbách půjčovat, bude vítán!

Jitka Zvánovcová

Nový přírůstek do sborové knihovny

Jako tip na knihu - u sestry knihovnice často poptávanou, a proto nově zařazenou do sborové knihovny - nabízím upoutávku formou krátkého rozhovoru s autorem, původně uveřejněnou v týdeníku Naše rodina, rubrice Svět víry, u příležitosti 2.vydání této knihy (2006).

Luděk Rejchrt:

APOKALYPSA aneb ZPĚV O NADĚJI

Obsahem knihy je výklad poslední biblické knihy Zjevení Janovo. Řekne-li se však *apokalypsa*, mnohým vytanou na mysli téměř jako synonyma slova *děs a hrůza*. Ilustracemi k vaší knize jsou fotografie ohnivých plamenů... Svému výkladu jste však přiřkl podtitul *Zpěv o naději*. Jak to jde dohromady?

Ano, už samo jméno biblické knihy v nás vyvolává úzkost... Termín *jaderná apokalypsa* je třeba dodnes výmluvnou zkratkou pro totální zničení celé lidské civilizace. Navíc nad námi visí hrozba globálního oteplování, stále krutějšího terorismu i nebezpečných pandemií. Pud sebezáchovy nás nutí na to ani nemyslet. Je pochopitelné, že vznikají otázky, má-li potom vůbec smysl otevírat Zjevení Janovo, knihu dávného času plnou vzrušených vizí, temných obrazů a děsivých dějů. A pakliže ji otevřeme, je otázka, jestli jde jen o svéráznou literaturu hororového typu, nebo zašifrované předpovědi budoucnosti... Přitom posláním této knihy je ukázat ke světlu, které už prosvítá temnotami, a povzbudit k naději, v níž se spojuje víra i láska.

Co víme o historii Apokalypsy a původu jejího pojmenování?

Je tak označena poslední kniha Bible v původním řeckém textu. Ta budila vždy rozpaky. Německý reformátor Martin Luther ji neměl za prorocký ani apoštolský spis a Jan Kalvín, který vyložil všechny biblické knihy, pominul

tuto jedinou výmluvným mlčením. Vděčné přijetí naopak našla v umění. Inspirovala Albrechta Dürera, který jí věnoval cyklus dřevorytů, její slova zaznívají v mohutných sborech Handelova Mesiáše, filmového tvůrce Ingmara Bergmana inspirovala k filmu Sedmá pečeť. Čerpal z ní Jan Amos Komenský, stejně jako lidová obraznost našich předků v nejtěžších dobách.

V minulosti se také našli seriózní, ale i různě „blouzniví“ vykladači ...

Apokalypsa je z tohoto hlediska velice citlivým místem a vždy je moudré se poučit z chyb těch před námi. Mistr pražské univerzity Jakoubek ze Stříbra, který napsal svůj *Výklad na Zjevení sv. Jana* v pohnuté době kolem roku 1420, kdy husitská revoluce byla ohrožena vpády křižáckých armád, kupodivu nepodlehł například pokušení ztotožnit všechny obludné postavy Apokalypsy s nepřáteli. Uchoval si nadhled, aby mohl zdůraznit to, co je potřebné i pro nás. Místo pracného rozkrývání obrazů tajemných šelem jen upozorní, že „*šelma je každý, kdo je zhovadile živ podle žádostí těla*“. Pro-past, z níž vylétají hejna kobylek, nehledá v podsvětí, ale v hlubinách lidského nitra. Když se zmiňuje o pádu Babylonu, města zla, varuje nás před škodolibou radostí: „*Kdož pád v jiném vidí, v sobě samém své hříchy měl by viděti*.“ Tyto prosté pravdy - na rozdíl od složitých a dobově podmíněných výkladových konstrukcí - zůstávají stále mladé a sotva kdy zestárnou. Věřím, že stojí za to se s nimi - a ještě s mnoha dalšími - seznámit.

„Nezapečťuj knihu se slovy tohoto proroctví: čas je blízko.“ (Zj 22,10)

Ester Brandejsová

ČTENÁŘSKÝ KROUŽEK

Čtvrteční ranní čtení

Podobně jako kdysi dávno *Hovory o křesťanství*, tak i čtvrteční ranní čtení byla původně zamýšlena pro určité jednotlivce, a když už se to dělalo, tak se to zobecnilo pro kohokoliv. Nakonec, jak už to chodí, bylo všechno jinak, než byla původní lidská představa či touha, ale Pán Bůh si to, zdá se, vždy nějak použil.

Nejdříve jsme začali číst v září 2011 křesťanský katechismus. Idea byla, že si osvěžíme a upevníme základy své křesťanské víry v době, kdy se zdálo, že ve vztahu k Bohu začínáme trochu plavat a kdy jsme začali trochu pochybovat o tom, zda o nás má vůbec zájem. Připadalo nám, jako by byl kdesi strašně daleko. Cítili jsme, že je potřeba se vrátit k jádru křesťanství, totiž ke kříži.

Zvolili jsme konkrétně *Katechismus pro děti evangelické církve* z edice Kalich z roku 1986 autorského kolektivu Vladimír Čapek, F. M. Dobiáš, J. B. Jeschke, Otakar Kadlec a Timoteus Pokorný. Obsahuje 50 otázek a odpovědí s odkazy do Bible. První dvě otázky jsou notoricky známé: *Co je tvé jediné potěšení v životě a smrti?* a *Jak docházíš tohoto potěšení?* O tom bychom mohli dlouho povídat, kde všude hledáme potěšení a zda je to správné. Dále následovaly tři oddíly zbylých otázek: O hříchu a bídě, O vykoupení a O vděčnosti.

Začali jsme se scházet **každý čtvrtek ráno od 8:05**. Tehdy už byly naše případné děti vyprovozeny do školy a mně např. stačil autobus dojet (pokud nebyla zácpa) ke kostelu. Postupem času se složení skupiny obměňovalo. Někdy přišlo více lidí, třeba čtyři, někdy jen jeden. Občas se stalo, že nedorazil další nikdo. Struktura setkání byla pevně dána: přečtení otázky, pak odpovědi včetně odkazovaných oddílů v Bibli. Knížku jsme si v kruhu posouvali, každý přečetl odstavec či oddíl z Bible. Na závěr jsme otázku a odpověď přečetli ještě jednou. Pak byla diskuse, pak 1 píseň, pak krátké sdílení a společná modlitba. Snaha byla skončit v 8:35, ale skoro vždy se to protáhlo do 8:45 či 8:55. V práci si zvykli na to, že ve čtvrtek přijdu trochu později. Možná, že si toho ani nevšimli. I tak jsou setkání trochu pod tlakem času, ale myslím, že to je ku prospěchu věci a vede nás

to k větší efektivitě a disciplinovanosti.

Na závěr (bylo to v září 2012) jsme si udělali kvíz - ke každé otázce z katechismu v něm byla jedna položka se 3 možnými odpověďmi. Odpovídalo se na to z paměti (bez pomůcek) a bylo na to 30 minut. Za každou správnou odpověď byl 1 bod. Každý účastník obdržel slavnostní certifikát s kulatým razítkem sboru a závěrečným vyhodnocením dle počtu získaných bodů: 0 - 9: *perfektní až špičkový evangelický antitalent*, 10 - 19: *začátečník*, 20 - 29: *evangelík - amatér*, 30 - 39: *pokročilý evangelík*, 40 - 49: *starej mazák*, 50: *bratr farář*. Zúčastnil se i bratr farář. Všichni se pohybovali v třech nejvyšších kategoriích. Už si nejsem ale jistý, zda bratr farář byl nakonec *bratr farář*. Kdo byste měl o kvíz zájem, napište mi, rád Vám ho pošlu.

Pak jsme se rozhodovali, co číst dál. Nakonec jsme se rozhodli pro čtení knihy ***Rady zkušeného ďábla od anglického (přesněji irského) autora C. S. Lewise*** (známého především svým cyklem *Letopisy Narnie*, podle nichž se už mnoho let dělá branický dorostový tábor Pecka). Každá z 31 kapitol této knihy je dopisem zkušeného ďábla Zmarchroba svému synovi Tasemníkovi, který je mladým začínajícím pokušitelem majícím „na starost“ jistého člověka, kterého ďáblové označují jako *pacienta* a kterého má Tasemník za úkol svést na scestí a dostat do pekla. Děj je zasazen do doby druhé světové války v Anglii, kterou autor osobně prožil. Postava pacienta má dle mého názoru autobiografické rysy. Tasemník útočí na

všechny oblasti pacientova zejména vnitřního života - jeho obrácení a rozhodnutí se pro křesťanství, lidi, s nimiž se schází, a jeho úsudky o nich, vztah k matce i morální a náboženské postoje. Řeší se zde pacientovy touhy, chťiče i láska, ale také strach, odvaha a zodpovědnost, například při bombardování. Je zde ale i nastíněna podstata zla - o co mu vlastně jde a na čem je založena jeho soudržnost a hierarchie. Tato kniha je geniální a vtipné dílo vyjadřující se k těm nejzákladnějším aktuálním otázkám života každého obyčejného, zejména pak věřícího člověka. Žádné plané teoretizování, přestože autor je intelektuál

a logik (byl profesorem středověké a renesanční literatury). No a zda se Tasemníkovi a Zmarchrobovi dílo zkázy podařilo, si přečtete sami.

Scházelo se nás průměrně čtyři až pět, výjimečně až deset. Průběh byl stejný jako u katechismu s tím, že jsme vyřadili zpěv. O to delší byla diskuse, sdílení a modlitba. Knihu jsme nyní v květnu 2013 dočetli. Kvíz se tentokrát nekonal, nějak na to nebyla energie. Ale stálo by to za to. Ester Brandejsová nás požádala o zprávu pro Bránu. To je tento článek, ale dovolil bych si v něm citovat i výstižné shrnutí jednoho z účastníků, Davida Navary, s jeho svolením:

Kniha mě upozornila na mnohá nebezpečí, na která bych si měl dát pozor a ukázala mi, jakých povahových nedostatků bych se měl zbavit. Společné čtení mi pomohlo poznat zajímavé názory druhých a promyslet daná témata podstatně důkladněji, než bych to učinil při (z)běžném pročtení knížky.

Nyní v červnu 2013 jsme tedy hlasovali, co číst dál. Objevilo se spoustu návrhů, téměř od každého účastníka nějaký. Volilo se mezi knihami *Ohledávání* (Tomáš Bísek), *Poslední bitva* (Rick Joyner), *Labyrint světa a ráj srdce* (Jan Amos Komenský), *Vězení s klíčem uvnitř* (Kateřina Lachmanová), *Snílci* (George MacDonald), *Cesta k lásce* (Anthony de Mello) a *Ve škole Ducha svatého* (Jacques Philippe). Nakonec po druhém kole voleb o 1 hlas **zvítězila kniha *Ve škole Ducha svatého* od katolického francouzského autora Jacquese Philippa (*1947)**, člena Komunity blahoslavenství, před knihou *Poslední bitva* od Ricka Joynera, kterou budeme nejspíše číst následně. **Kniha *Ve škole Ducha svatého* se zabývá tématem budování osobní svatosti na základě rozpoznávání a poslušnosti jednotlivých vnuknutí Ducha svatého.** Jsem přesvědčen, že jde o téma, které nás může velice obohatit. Autor dokonce srovnává jeho význam pro věřícího s významem obrácení pro nevěřícího. Je prima, že nás na tuto knihu upozornil bývalý člen našeho sboru, milý bratr Pavel Kukačka.

Pokud Vás čtvrtetní ranní čtení zaujalo, přijďte se někdy ve čtvrtek v 8:05 podívat. Ale předtím mi napište na mmazny@upcmail.cz, zda se to koná. My si to totiž vždycky předem potvrzujeme mailem. O prázdninách to asi spíše nebude.

Za všechny účastníky kroužku čtvrtetních ranních čtení Vás zdraví a mnoho užitku a radosti z dobrých knih přeje

Michal Mazný

BRANICKÝ FOTBALOVÝ KROUŽEK obrazem

1. Napjatý tým sleduje spoluhráče při závodu ve slalomu. Hlavní je zkrátit neposedný míč.
2. Cvičení střelby v plném proudu - Tomáš odolává křížové palbě nemilosrdných spoluhráčů.

3. Po bezmála hodinovém řádění posloucháme, jaké si pro nás trenér Karel připravil zamyšlení.

4. Tým mladších pózuje po jednom z tréninků.

ÚHEL POHLEDU

Pevná objetí a láska Jiřiny Prekopové

K následujícím řádkům mě inspirovala přednáška dr. Jiřiny Prekopové o holdingu neboli terapii pevným objetím, které jsem se zúčastnila loni na podzim.

Jiřina Prekopová pochází z Moravy, narodila se v roce 1929 v Prostějově. Psychologii vystudovala v Olomouci, ale po studiu nesměla v oboru pracovat. Se svým manželem Valentinem, který byl jako politický vězeň 15 let ve vězení, emigrovala v roce 1970 do Německa. Většinu svého života pracovala jako dětská psycholožka na klinice ve Stuttgartu.

Terapii pevným objetím převzala od Marty Welchové z USA pod supervizí nositele Nobelovy ceny prof. dr. Nikolase Tinbergena a dále ji rozvinula.

Cílem terapie holdingem je v naší emocionálně nezdravé společnosti podpořit schopnost milovat. Jiřina Prekopová má za sebou řadu láskou uzdravených mezilidských vztahů, narovnání pokřivených vzorců chování a znovuzavedení lásky do dysfunkčních rodinných vztahů. Ač pomohla tolika dětem, jí samotné se mateřství vyhnulo. O to více se věnovala uplatňování terapie.

Je předsedkyní Společnosti pro podporu pevného objetí jako způsobu života a terapie. Žije v Lindau u Bodamského jezera, většinou je však na cestách po celém světě, kde se zasazuje o obnovení lásky. Její instituty pracují v Německu, ve Vídni a v Mexico City.

Napsala několik knih, které byly přeloženy do více než dvaceti jazyků. U nás jí vyšly převážně v nakladatelství Portál například tituly: Když dítě nechce spát, Malý tyran, Děti jsou hosté, kteří hledají cestu, Neklidné dítě, Prvorozené dítě, I rodiče by měli dělat chyby, Jsem tu pro lásku.

Pokusím se zopakovat několik myšlenek této výjimečně talentované a silné ženy:

- *Rodina pro mne znamená fakt, že vznikají nové generace lidstva.*

- *Jednu věc si nesu jako vzor a osobní zkušenost po celý svůj život: Mým rodičům vydrželo manželství, a to i přesto, že jejich vzájemná láska vyprchala.*

- Maminka mi dala výchovu na základě desatera.

- Díky otci vím, že peníze jsou k životu potřeba, ale jejich hromadění nepřináší štěstí.

- Základem každého vztahu je polarita mezi mužem a ženou, protože muž a žena jsou odlišné bytosti. Vždy jde o proměnu hněvu do lásky.

Nabízí se otázka, **jak vlastně ta terapie pevným objetím v praxi vypadá, jak se provádí a komu pomáhá.**

K terapii přichází nejen pacient, ale i někdo z jeho blízkých, když se porušila láskyplná komunikace a je potřeba ji obnovit. Má velmi široké použití, od rozhádané manželské dvojice přes generační rozdíly až po děti s autismem. Tato terapie se osvědčuje u polámaných partnerských nebo rodinných vztahů, u handicapovaných dětí. Postižené děti obvykle nemají problém se nechat obejmout, naopak, nesmírně po objetí touží.

Pacient skutečně objímá a je objímán, ponejvíce vleže na karimatce. Vnímá, jak mu přitom je, ventiluje své negativní pocity a dostává od partnera zpětnou vazbu, jak na něj působí. Děje se to pod vedením terapeuta, který hlídá partnerské mantinely a který je objektivní - nesmí nikomu z nich "nadržovat". Když jsou všechny negativní emoce venku, nastane posun zcela zákonitě k pocitům kladným, k lásce. Pacient se vymaní z dětské závislosti a stane se emočně zralejším a svobodnějším. Dítě v každém z nás chce být milováno a chce milovat. Pokud se mu toho dostane, je šťastné. Terapie holdingem vede k proměně nenávisti v lásku a k vnitřní svobodě. **Důsledné vnitřní přijetí této metody je ale naprosto nutné.**

Metoda se osvědčuje také v situacích, kdy druhý partner již není mezi námi. Jde-li o usmíření s manželem, rodičem, dítětem apod., kteří již nežijí, pak se korekční zkušenost dělá takzvanou vizualizací. Pozůstalého objímá někdo, komu klient důvěřuje - ten mu dává fyzický pocit ochrany. A pak ho dr. Prekopová také provede třemi kroky terapie:

- *uvědomění si vnitřního zranění, které si vůči dané osobě nese*

- *představení si druhé osoby jako zraněné a pochopení bolesti, kterou musela také druhá strana prožívat*

- *odpuštění, poděkování za to dobré, co spolu obě osoby prožily, smíření*

Tolik v kostce, samozřejmě že každý případ má svá různá specifika.

Zmíním ještě příklad rodič - dítě, kdy dítě se třeba kvůli něčemu vzteká, brečí, válí se po zemi, buší pěstičkami atd. Je třeba ho uklidnit a zjistit, co se děje a co to má znamenat. Rodič vezme dítě do náruče a drží ho pevně, aby nemohlo kopat, kousat, škrábat, a drží ho tak dlouho, dokud se neuklidní. Je třeba, aby rodič pronesl "kouzelnou psychoterapeutickou formulku", např.: „Petře, já tě nade vše miluji a chci tě milovat i dál, navzdory tomu, že se teď tak hloupě chováš. Nesmíš kopat, kousat, bouchat, ale smíš křičet. Křič a vykřič to ze sebe.“ Pak je třeba zjistit, co je ve hře. Plačící nebo vztekající se dítě ze sebe dostane například to, že „maminka a tatínek mají raději jeho sourozence“, než je. Nyní je potřeba mu dát emoční podporu a zkoordinovat jeho pohled na věc. K tomu patří také schopnost odpuštění na obou stranách. Věc se smaže a jede se dál. **Obnoví se siločáry toku lásky, jinak řečeno, obnoví se tok lásky mezi nimi oběma.**

TPO je terapie, která má také svá úskalí. Nejde ji použít např. tam, kde jeden z obou stran nechce. Není účinná tam, kde nedošlo k vnitřnímu přijetí metody a aktivnímu zapojení se. Nelze ji použít v případě, kde by byla erotizována a sexualizována. Nemůže ji prostě podstoupit každý, ale je jistě významným přínosem.

Paní doktorka Prekopová mne na přednášce zaujala svou vitalitou, pružností i charismatem. Vůbec nevypadá na svůj věk, je to velmi energická a šarmantní dáma. Lze jí jen popřát, aby ji neopouštěly síly a aby kolem sebe rozdala ještě mnoho uzdravených vztanů a zasela do duší svých pacientů semena lásky.

Martina Votrubová

Své příspěvky do sborového časopisu
- **zprávy, články, obrázky, fotografie, náměty, ohlasy atd.** -
laskavě zasílejte nejlépe elektronicky na adresu
ester.brandejsova@email.cz.

Uzávěrka prázdninového dvojčísla 7-8 je 31. 7. 2013.

OBSAH 6/2013

Vítejte!

Pravidelný sborový program, kontakty na sbor 2

Jarní křtiny

Šimon Dvořák, Hana Bedrníková (foto V. Urbánková) 3

O čem jednalo staršovstvo

Zápis ze schůze staršovstva konané dne 10. 6. 2013 (A. Slabý) 4

Nad Písmem

Otázka pro Jonáše (J. F. Pechar) 6

Setkání

...s návštěvníky Noci kostelů 24. 5. 2013 (M. Bareš) 8

Žádost o podporu (E. Adamcová) 9

Z církve

Jarní seniorátní konference o církevních restitucích (J. Holý) 11

Sborová knihovna

Sborová knihovna dnes... (J. Zvánovcová) 13

Nový knižní přírůstek - L. Rejchrt: Apokalypsa (E. Brandejsová) 14

Čtenářský kroužek

Čtvrteční ranní čtení (M. Mazný) 16

Sport

Branický fotbalový kroužek obrazem (K. Rybáček) 19

Úhel pohledu

Pevná objetí a láska Jiřiny Prekopové (M. Votrubová) 21

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník

XIX.ročník, číslo 6/červen 2013

*Vychází každou 3. neděli v měsíci (kromě letních prázdnin,
kdy vychází dvojčíslo 7-8).*

Za věcnou správnost článků odpovídají podepsaní autoři.

Redakce a kontakt:

Ester Brandejsová (ester.brandejsova@email.cz)

*Příspěvky (s označením „Redakce Brány“) můžete zasílat
také běžnou poštou na adresu farního sboru (viz str. 2).*

Redakční rada:

Jiří Holý, Růžena Černá, Jarmila Čierná, Jaroslav Pechar, Aleš Drápal